

ת"פ (חיפה) 1085-02-23 - מדינת ישראל נ' עמאד אבו חמד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 1085-02-23 מדינת ישראל נ' אבו
חמד(עציר)

לפני כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם עמאד אבו חמד

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בתאריך 29.10.22 סמוך לשעה 00:30 נסעו הנאשם ומר יוסף מנסור, (להלן: **המתלונן**) כל אחד במכוניתו שלו, בדלית אל כרמל. ליד מגרש הכדורגל אירעה בין השניים תאונת דרכים. הנאשם יצא לעבר המתלונן החל לקלל אותו לצעוק עליו. בהמשך תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחף אותו לעבר תא המטען של רכבו, הכה בו בסטירות לפניו ואחז את צווארו בידיו.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, הכולל הרשעה בגין סיוע להצתה מלפני 13 שנים, אשר התיישנה וטרם נמחקה, והרשעה אחת בגין עבירה של חבלה חמורה (טע/1). עוד הגישה ב"כ המאשימה את כתב האישום ואת גזר הדין שניתנו בגין הרשעתו האחרונה של הנאשם.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה, כי הנאשם פגע בערכים החברתיים המוגנים שעניינם הגנה על שלמות גופו של אדם, וכן הגנה על ביטחונם הפיזי והנפשי של המשתמשים בדרך. עוד נטען, כי מעשי הנאשם הם בריונות מכוערת והרסנית אשר פגעו בשלמות גופו ונפשו של הקורבן ובביטחונו האישי.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצות בעבודות

שירות, ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם, בתוך מתחם הענש ההולם, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל עליו עונש ברף האמצעי של המתחם, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל בענישה צופה פני עתיד, בשים לב לעובדה כי לא נגרמו חבלות למתלונן, ומי שנפצע בתאונת הדרכים היה דווקא הנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר באירוע ספונטני אשר התרחש נוכח תאונת הדרכים בה נפגע הנאשם, כאשר מאז האירוע הצדדים השלימו ולא הייתה המשכיות למקרה זה.

ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו של הנאשם, במסגרת המוקד, ואת החיסכון בזמן שיפוטי. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היא אחרי האירוע מושא כתב האישום

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מ"י** (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם זכותו של אדם להגנה על שלמות גופו, על הביטחון האישי של הפרט להימצא במרחב הציבורי והגנה על משתמשי הדרך, מנטילת חוק לידיים על ידי בריונים גם אם מתרחשת תאונת דרכים באשמתם או לא באשמתם.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

למעשי הנאשם לא קדם תכנון, כאשר תקיפת המתלונן בוצעה על רקע תאונת דרכים בה היו מעורבים השניים. התנהגותו של הנאשם, היא בריונות לשמה, אשר במקום להחליף פרטים עם נהג שהיה מעורב עמו בתאונה, בחר להפעיל אלימות כלפיו.

הגם שלא נגרם נזק פיזי למתלונן כתוצאה מתקיפתו על ידי הנאשם, בוודאי שנגרמה לו עוגמת נפש ובהלה במהלך האירוע.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב למכלול הנסיבות המפורטות לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגת:

הצדדים לא הפנו אותי לפסיקה אשר תומכת במתחמים אותם ביקשו לקבוע.

מעיון בפסיקה עולה כי קיים מנעד רחב של ענישה במקרים של בריונות בכביש, הנע בין ענישה צופה פני עתיד למאסרים בפועל לתקופה משמעותית.

- ברע"פ 3539/22 **נורית דיין נ' מדינת ישראל** (30.5.22), על רקע ויכוח על מקום חנייה ירקה המבקשת בפניו של אחר, והשמיעה הקנטות כלפי ילדיו, או אז תקף האחר את המבקשת ושבר את מראת הצד של רכבה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר מותנה לבין עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות**. על המבקשת נגזרו חודשיים מאסר על תנאי וענישה נלווית. המבקשת ערערה על הכרעת הדין וגזר הדין לבית המשפט המחוזי אשר דחה את הערעור וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
- בעפ"ג 30400-06-15 **מדינת ישראל נ' פחימה** (19.11.15) המשיב הורשע לאחר הודאתו, בעבירה של חבלה במזיד ברכב ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר. המשיב נהג בקטנוע אשר כמעט ונפגע על ידי המתלון אשר נהג ברכב. עקב סטייתו של המתלון מנתיב הנסיעה נאלץ המשיב להסיט במהירות את נתיב נסיעתו. בין השניים פרץ ויכוח לגבי השימוש בדרך. במהלך הוויכוח צעק המשיב על המתלון וקילל אותו ואז הגיעו למקום שני חברים של המשיב, דפקו למתלון על חלון הנהג, פתחו את דלת הנהג וניסו למשוך את המתלון החוצה מן הרכב כשהם תופסים את ידיו המונחות על ההגה. המתלון היה חגור ולכן לא עלה בידם למשוך אותו החוצה מן הרכב וכך הצליח המתלון להמשיך בנסיעה. או אז, פגע המשיב במזיד ברכב בכך שבעט במראה השמאלית של הרכב ושבר אותה, וזאת בעודו רוכב על קטנועו. כתוצאה מן הבעיטה האמורה איבד המשיב שיווי משקל ונפל עם הקטנוע לצדי הכביש, ואילו המתלון איבד שליטה על הרכב והתנגש בעץ. בשלב זה הגיעו המשיב ושני חבריו אל המתלון בעודו יושב ברכב וחגור בחגורת הבטיחות, ותקפו את המתלון בצוואת ושלל כדין בכך שהיכו אותו בבעיטות ואגרופים לראש, לחזה ולבטן. חברתו של המתלון שישבה ברכב ליד הנהג התקשרה למשטרה ואז עזבו המשיב וחבריו את המתלון ואילו המשיב הלך ונשכב על המדרכה בסמוך כשהוא מתלון על כאבים. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. המשיב נידון למאסר מותנה, צו של"צ של 180 שעות, צו ומבחן ופיצוי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל באופן שצו השל"צ בוטל ועל המשיב הוטלו חמישה חודשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות.

- בת"פ 29722-05-17 **מדינת ישראל נ' יהודה ישראלי** (17.12.19) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה סתם וחבלה במזיד ברכב. במהלך ויכוח עקב כך שאופנוע הנאשם חנה בחניית נכים, דחף הנאשם יחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, את המתלון, חבט בחזהו במכת אגרופ ובעט במראת צד שמאל של רכבו. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרם למראת הרכב נזק שעלות תיקונו 664 ₪. בגזר הדין לא נקבע מתחם עונש הולם, והוחלט כי אין לבטל את ההרשעה. על הנאשם הוטל מאסר מותנה וענישה נלווית.

- בת"פ 6604-02-21 **מדינת ישראל נ' יצחק כהן** (2.1.23) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן תקיפה סתם ואיומים. המתלון נהג ברכבו כשלידו יושבה אמו. הנאשם צפר

למתלונן לאחר שהאחרון האט את נסיעתו, עקף את רכבו וחסם אותו. המתלונן יצא מהרכב, אז יצא גם הנאשם ובמהלך חילופי דברים בין השניים תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה אותו בראשו באמצעות ידו. לאחר מכן שב הנאשם לרכבו וחזר לעבר המתלונן כשהוא אוחז בבקבוק זכוכית. במעמד זה איים עליו הנאשם בהתנהגות וכן בכך שאמר לו "אם אמא שלך לא הייתה ברכב הייתי גומר אותך." נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בכתב האישום, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הודאתו של הנאשם חסכה הן מזמנו השיפוטי של בית המשפט והן את הצורך להעיד את המתלונן.

לחומרא לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם. יש להדגיש כי הגם שהרשעתו האחרונה של הנאשם היא מאוחרת לאירוע מושא כתב האישום, מעיון בכתב האישום שהוגש שם (טע/2) עולה כי האירוע קדם למקרה שבפניי. כך שלמעשה הנאשם ביצע את העבירה הנוכחית, כאשר כתב אישום בגין אלימות על רקע ויכוח עם נהג אחר בתחנת דלק, שהובילה לחבלה חמורה, תלוי ועומד נגדו. מכאן כי ניהול הליך פלילי, בגין אלימות על רקע ויכוח בכביש, לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירה דומה.

לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. חודשיים מאסר בפועל, כאשר חודש אחד יהיה במצטבר וחודש אחד בחופף לעונש אותו מרצה הנאשם בגין ת"פ 49569-08-21.
2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות כלפי גוף, ויורשע בגינה.
3. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן אשר ישולם תוך 120 יום מהיום. ב"כ המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה

ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ח סיוון תשפ"ד, 24 יוני 2024, במעמד הצדדים.